

C/2023/70

9.10.2023

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2023 r. – Vosso/Rada

(Sprawa T-522/23)

(C/2023/70)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vosso GmbH & Co. KG (Ostbevern, Niemcy) (przedstawiciele: L. Harings, M. Jürgens i F. Jacobs, Rechtsanwälte)

Strona przeciwna: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (UE) 2023/1056 z dnia 25 maja 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii, na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu (GATT) 1994, dotyczącego zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów tariffowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga opiera się na następujących zarzutach.

1. Zarzut pierwszy dotyczący przyjęcia decyzji (UE) 2023/1056 z naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych.
  - Naruszone zostało prawo do uczestnictwa i konsultacji. Komisja nie wywiązała się w wystarczającym stopniu z obowiązku uczestnictwa i konsultacji określonego w art. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2019/216. Rada, która podczas negocjowania rozpatrywanej umowy korzystała z pomocy Komisji, powinna, zgodnie z art. 207 ust. 3 akapit drugi TFUE przyjąć odpowiedzialność za to naruszenie. Komisja nie zbadała w wystarczający sposób argumentów skarżącej i nie wyjaśniła, w jaki sposób opinia została włączona do procesu podejmowania decyzji.
  - Naruszony został obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 ust. 2 TFUE. Decyzja (UE) 2023/1056 nie pozwoliła stwierdzić, w jaki sposób ustalono konkretne wielkości kontyngentów tariffowych. Przeciwnie, motywy ograniczają się do ogólnego odniesienia do negocjacji na podstawie art. XXVIII GATT.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez decyzję (UE) 2023/1056 Traktatów Unii Europejskiej.
  - Decyzja narusza swobodę prowadzenia działalności gospodarczej strony skarżącej na podstawie art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾. Obniżenie kontyngentu tariffowego na mięso drobiowe poddane obróbce termicznej stanowi faktyczne ograniczenie przywozu. Naruszenie to nie jest uzasadnione. Poprzez utworzenie nowego kontyngentu, stwarzające ryzyko dla przetrwania skarżącej, doznała ona uszczerbku w samej istocie jej działalności handlowej.
  - Ponadto decyzja narusza zasadę proporcjonalności, o której mowa w art. 52 ust. 1 karty, ponieważ nie jest ani jasno określona, ani odpowiednia, ani konieczna, ani proporcjonalna. Decyzja nie jest konieczna, ponieważ istnieją mniej restrykcyjne, lecz równie skuteczne środki dla osiągnięcia zamierzonego celu.
  - Decyzja narusza prawo własności skarżącej na podstawie art. 17 karty. Obniżenie kontyngentu tariffowego wymaga od skarżącej szczególnego poświęcenia, którego nie można uzasadnić, i z tego względu stanowi faktyczne wywłaszczenie. Decyzja jest bezpośrednio sprzeczna z zasadą równości, ponieważ de facto dotyczy głównie największych importerów mięsa z kurczaka poddanego obróbce termicznej, pochodzącego z Brazylii, a zatem w szczególności skarżącej. Obciążenia, które z tego wynikają dla skarżącej, wykraczają poza to, czego zwykle oczekuje się w przypadku zmian prawnych lub politycznych. Naruszenie to nie jest uzasadnione, ponieważ brak jest uregulowań odszkodowawczych koniecznych w przypadku wywłaszczenia. Ponadto Rada nie wykazała nawet bezwzględniego interesu publicznego i brak jest podstaw do stwierdzenia jego zaistnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 391.

- Decyzja narusza wynikające z prawa Unii zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa. Pociąga ona za sobą nieprzewidywalną i istotną zmianę kontyngentów taryfowych i nie spełnia w tym względzie wymogów ustanowionych przez Trybunał w odniesieniu do poszanowania zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa. Decyzja nie przewiduje systemu przejściowego ani systemu wyrównawczego. Ponadto decyzja wywołuje rzeczywisty niezgodny z prawem skutek retroaktywny, ponieważ wywołuje skutki prawne w odniesieniu do sytuacji już zakończonych przed jej wydaniem. Przed wejściem w życie zaskarżonej decyzji skarżąca importowała już z Brazylii więcej ton mięsa drobiowego poddanego obróbce termicznej, niż będzie to możliwe w przyszłości w związku z obniżeniem.
-